

Žvepleno pleme senc
Oči ki dotrajajo
v jutru gobavih straž
Obstanek
o ko bi vsaj bil
še senca ne

pa budnost umira
in bog
ljubi sebe

HIMNA

I

Preudarjam
Navsezgodaj kaj ni prepozno
za domačo pesem
na obsojeni gori

Rojstvo je zdaj vprašanje
ko je odnešeno snopje
v jutranjih povorkah s petjem in streli
o davnem herojstvu

ki ugaša blišč ugaša bedo
vprašanje o tistih
ki iščejo svoja usta
v požganem znoju
O tistih
ki tipajo v najstvu
in niso nič bliže bogovom
ki pešaćijo v breznu ožgani od nas
zakaj niso pripušćeni k svitu
ki mu služijo vse stvari
o tistih
ki puščajo svoje kosti na začetku
brez milosti ko se spuščá zastava

In jih preudarja ura
navsezgodaj
ko v kamnu razpada
slednji pomen besede
ki je ilo
ki je prisega
snedena v nevzdržnem gladu
sivega
ugrezajočega
v slednji kazni v transu ognja
Kje najde grom
svoj cilj v hudi uri

in ugasne v svojem domu
prinašajoč odgovor
in kri za čakanje
v vrsti stvari
pred svetom

Jadra so pogorela
Delfi molčijo
nobena vesla jih ne dohitijo
do večera
ko zvezde padejo v močvirje
in cilj preseka pot

Pepel dogovori
in pristanišča odnese
na dno jutra
ki bo rana
umirajočim

II

Ne bom te izrekel
besni čas ki naplavljaš smrten plen
neogibno oko otopelih
v gladu
v dnevu
v prahu

zakaj požgana dežela si

Ne bom te izhodil
skozi mrtve odzvene
ki se vračajo živim pod noge
kakor ujede v soparen dan
kjer izginjam v stvareh
prinašajoč smisel svoje krvi
na svetlo v izropanje
pod sonce v očiščenje
nad dan
ki v času rasti
vsak hip ubija
z glavo in repom
zavedajoč se svojega konca

zakaj požgana dežela si

Ne bom te razkrival
v baklah ne v noči
pod nobenim kamnom lačnih kali
pod nobeno zastavo izpranih voda
kjer brstimo v propadlih očeh
prinašajoč smrt
v bližnje krike ob rojstvu

zakaj požgana dežela si

jalove gore kakor privid ravnine
kamen kakor čas
bube kakor prah
prah kakor dom
dom kakor žeja
žeja kakor žeja
resnica struge čustva izlivov

izpraznjeni mehovi krvi
izpraznjene sanje o poti
o porodnem kriku
ko vstajam zjutraj
ko vstajam opoldne
ko vstajam ponoči

ko ne zmoreva biti
ko ne zmoreva roditi

zakaj požgana dežela si

zakaj izžigaš me
zakaj jaloviš me
s prstjo in nebom
zakaj ruvaš me
Ruvaš

Zakaj hočem te po znoju

ROBESPIERRE
SAINT JUST
COUTHON
LEBAS
FOUCHE
DAVID
LAURENT

BARRERE
TALLIEN
LECOINTRE
PANIS
LANCI

SIEYES
prvi poslanec
drugi poslanec

HANRIOT — ljudski general, vojak
Pariza

MERDA — narednik republikanov
prvi vojak
drugi vojak

THOMAS PAMARUS
malačevnik

Ljudsko sodišče, po črni, gospodje, dame

DEJANJE

izvajanje

odločeno iz seje dvorane kon-
stituenta malomarno Barrere, Slidati

Ozrebe:

poslanci skrajne
člani konvencije

poslanci zmernih
člani konvencije

volatenški člani kon-
vencije

— ljudski general, vojak
Pariza

— narednik republikanov
prvi vojak
drugi vojak

BARUS

malačevnik

Ljudsko sodišče, po črni, gospodje, dame

DEJANJE

izvajanje

odločeno iz seje dvorane kon-
stituenta malomarno Barrere, Slidati

Ce bi ti z njo eno samo noč prepašal
Ni, da bi se razpovedoval
Z ljubo v naročju preseljena smrt
Ti jih kar vraga

Barre: No, no
Kajla polt me oblija, o kolikšno hito
ta teh nekaj besed: »Jutri bom odgno-
revolucijski tribunal. Gledam v bar-
padam strahopetca in šlavi, kakšen

Barre: Zlato je tihotapila, pred Robespierro-
vinski je ne reči biv kralj. Kaj ti je ljubše:
mordant z dihanjem jenjati?

En: Jari?
Barre: Kar priložni: »Krepostna žena hrušči
med nami. Tudi Nepredkupljivi in lasti venomer
na teko in očeh. Kaj pa se vlačil po Parizu
Ce bi ti samomorilni nagib? Če
glavo povešal, za črnojezo iz-
dajsko potre pretikal

TALLIEN: Tako ti, o božanstveni Therese...

BARRERE: Stori, kar hočeš, šafetu se ne izmak-
neš.

TALLIEN: Mar ti muk, ti jih prestajam...

BARRERE: Če ga mahoma ne rušim, nas bo vse
zaprtostjo podlaga. Kaj pa razmet za svoj
koncept? Če ne bo le-
nija, če ne bo le-
TALLIEN: Če ga ne rušim, otli...

Barre: Če ga ne rušim, otli...

Barre: Če ga ne rušim, otli...

Barre: Če ga ne rušim, otli...

Barre: Če ga ne rušim, otli...

Barre: Če ga ne rušim, otli...